

GAZETA TRANSILVANIEI.

Gazeta este de 2 ori: Mercuria și Duminec'a, Fôl'a, candu concedu ajutôriele. — Pretiulu: pe 1 anu 10 fl. pe 1/4 3 fl. v. a. Tieri esterne 16 fl. v. a. pe unu anu sêu 3 galbini mon. sunatôria.

Brasiovu 29/17 Decembre 1867.

Se prenumera la p. c. r., si pe la DD. corespondenti. Pentru serie 6 cr. Tacs'a timbrala a 20 cr. de facare publicara.

MONARCHIA AUSTRIACA Transilvani'a.

Domnule Redactore!

Nu numai in staturile intemeiate pe dreptu (Rechtsstaaten), ci tooma si in staturile care in Europ'a se numescu politieneseci (Polizeistaaten) sêu absolutistice, pensionarea functionariloru statului este regulata prin legi bine respicate. Austri'a pana la 1861 a fostu statu politienesec; cu tôte acestea in respectulu pensionariloru s'a pazitu o lege, care, insemna bine, in lips'a alteia isi are valôrea sa pana astadi. Facia cu atatea pensionari de ômeni sanatosi terogu se dai publicului ocaziune de a cunôsee acea lege chiaru in textulu seu originale. Inse tocma de n'ar fi acea lege, se dai cititoriloru ocaziune de a medita si aci mai pre largu.

Justizministerial-Verordnung vom 28 Juli 1852, wodurch eine provisorische Instruktion über die innere Einrichtung und die Geschäfts-Ordnung der Gerichtsbehörde in Siebenbürgen erlassen wird.

§ 45. Hinsichtlich der Versetzung gerichtlicher Beamten und Diener in den Ruhestand, welche durch Krankheit oder körperliche Gebrechen dienstunfähig werden, haben die für Beamte und Diener im Allgemeinen bestehenden Vorschriften zu gelten.

Diejenigen Behörden in deren Wirkungskreis die Besetzung der Dienststellen gehört, hat auch über die Versetzung in den Ruhestand zu entscheiden. Bezüglich der Dienststellen deren Verleihung Allerhöchst Seiner Majestät vorbehalten ist, werden auch die Anträge auf Versetzung in den Ruhestand zur Allerhöchsten Schlussfassung vorgelegt.

§ 60. Beamte oder Diener, welche den Dienst vernachlässigen, sich demselben willkürlich entziehen, die Amtstunden, soweit dieselben vorgeschrieben sind, verabsäumen, durch unständiges oder unsittliches Betragen sich herabwürdigenden, oder eine leichtsinnige Zerrüttung ihrer Vermögensverhältnisse sich zu Schulden kommen lassen, sind von ihren unmittelbaren Vorsteher, oder nöthigen Falls von den höhern Gerichten und dem Justizministerium durch Ermahnungen und Verweise zu ihrer Pflicht zurückzuführen.

Im Falle der Wiederholung oder einer größeren Pflichtverletzung ist nach vorausgegangenem Untersuchung im Disciplinarwege (§§ 80 ff.) auf eine höhere Strafe, nach Umständen auf einen Abzug am Gehalte, auf eine mit Nachtheil verbundene Versetzung an einen andern Dienstplatz gleicher Kategorie, auf Degradirung, oder auf die Entsetzung vom Dienste zu erkennen.

§ 80. Ergibt sich gegen einen gerichtlichen Beamten oder Diener aus ämtlichen Wahrnehmungen oder aus vorgenommenen Syndikats- oder andern Beschwerden der gegründete Verdacht einer Vernachlässigung oder Uebertretung seiner Amtspflichten, welche entweder ausdrücklich mit einer Disciplinarstrafe bedroht ist, oder welche sie mit Rücksicht auf die Grösse des Verschuldens und die Sicherheit des Dienstes, oder weil blosser Zurechtweisungen fruchtlos geblieben sind (§ 60) zu einer strengern Behandlung eignet, so sind darüber von dem Vorsteher des Beschuldigten unverzüglich die erforderlichen Erhebungen im Disciplinarwege einzuleiten.

Von der Einleitung und dem Erfolge einer jeden Disciplinar-Untersuchung muss dem Justizministerium die Anzeige erstattet werden.

Fenier.

Foile publice impartasiescu lucruri fiorose din capital'a Angliei. Miscarile partitei cunoscuta de cativa ani sub numirea misterioasa de Fenier au ajunsu a fi o plaga infricosiata pentru Angli'a. Tôte poporale se intereséza de acelea miscari si de caracterulu loru, trebuie se ne interesamu si noi de ele. Intr'aceea pentruca se le pricepemu bine, avemu se mergemu cam pe 60 ani inapoi.

Irlandi'a catolica locuita de siepte milioane irlandii, nu anglii, n'a voitu niciodata a se uni de buna voia cu Angli'a protestanta spre a face unu statu, ci ea a fostu supusa si incorporata cu bracia armate, dupa aceea poporulu ei fu tractatu de aristocratii si episcopii anglicani in modu brutalu. Advocatulu O'Connel, alu carui nume va remane pastratu pentru totdeauna in istori'a tierii, luptase preste ani 30 pentru drepturile Irlandiei, pana candu la 1840 caduise si elu in prinsore pre cateva luni. Genialulu O'Connel inse totu a storsu o multime de drepturi pentru compatriotii sei, au ramasu inse si pentru urmasii sei multe de facutu. Acestia inse s'au abatutu dela invetiaturile lui, care avea de scopu a scote drepturile numai prin puterea opiniinei publice, prin latirea cultarei in poporu, Urmasii sei inse dupa mórtea lui apucara pe calea silei. Adeverata ca si O' Connel dicea fôrte desu in cuventarile sale: Sclavi nascuti, au nu sciti voi ca celu care vrea se fia liberu, trebuie se dea mai antelu prima lovituru? — Acesta cavento inse avea in gur'a lui intielesulu cuventorulu scripturei: Cereti si se va da vóua, bateti si se va deschide vóua; adica, déca ve dóra, déca sciti bine ca in adeveru sunteti asupriti, nu inoetati a reclama, a protesta, a pretinde si a nu lasa caus'a vóstra in amortire.

Irlandii pe calea revolutiunii n'au facutu nimica, ci partasii acelei opiniuni au trebuitu se iè lumea in oapu; ei au trecut in Americ'a, Inainte cu vreo patru ani se audi dintroduta, ca Fenier-ii aru voi se incerce o invasiune din America de nordu in Angli'a. Faim'a se latise pre candu reboiulu americanu decurgea in tóta furia s'a si precandu se credea, ca man'a Angliei lucra spre a sfasia republic'a nordamericana; prin urmare se presupusea totuodata, ca americanii inca se folosescu de irlandii apasati spre a da de lucru Angliei aasa in Europ'a. In adeveru ca mai tardiu Fenierii se inoerara a revolta pe Irlandi'a, ministeriulu inse sciù nulifica ori ce incercari a tôte acestea revolutiunii nu desperara, ci remasera constanti pre langa scopulu loru de a scapa pe Irlandi'a de Angli'a. Adica scopu nationalu si religiosu. Ei bine, guvernulu prindendu mai deunadi pe nisce capu de ai revolutiunii puse de'i spendiurà fara multe cerimonii, precum sa intempla acésta ori unde se dechira odata, ca statulu ar' fi in periculu, Principiis obsta, dise ministeriulu si aristocrati'a.

Ati doi capi inchisi in temnit'a cea mare din Londonu era in periculu de a fi spendiurati asemenea. Ce se intema inse? In 12 Decembre a, c. pe la 4 ôre ôpa amiedi celu mai fiorosu detunetu pune in cutremuru si spaima neaudita capital'a int'éa. Intrunu momentu unu triungiu largu din murulu celu grosu din afara alu temnitiei este armatu pana josu, vreo 12 case din stratu parala ruinate si alte preste 60 mai multu sêu mai scienu derimate, cateva persone mórte, éra alte schilavite. De unde acelu detunetu satanicu Fenierii in mani'a celei mai aprige priveghiaru apolitiei reasiseru a duce butile cu pravu de pus, ale ascunde in muru si a le da schintei'a devatôre, fara cá se póta fi prinsu in fapt'a crim. E preste putintia a descrie confusiunea procesa in locuitori in urmarea acelei fapte spaimnatôrie.

Intr'aceea politi'a si guvernulu reculegunduse si luandu totu felulu de mesuri pure si man'a pre cativa fenieni ou prepusu. Inse abi'a trecure dóru dile, candu éta ea se da focu la vreo trei locuri fôrte periculose fara cá tetiunarii se póta fi descoperiti. Acum spaim'a si terôrea cresce si guvernulu se vede constrinsu a provoca pe poporu, cá elu insusi se iè asuprasi oficiulu de politianu.

Pana si foile oficiose ale guberneloru europene recunosc, cumca acelea atentate ale revolutiunariloru suntu productulu unei bóle sociali si politice din cele mai periculose. Un'a seseie de multu, ea adica in statulu Britaniei langa cele mai mari bogatii din lume se vede si cea mai desperatôre saracia, éra din saracia iau partea mai mare irlandii.

Brasiovu 27. Dec. Soirea cea mai neplectu pentru piati'a nóstra este, ca in urm'a ninsorei necontentite de dumineca pana joi drumulu oatra Romani'a s'a inchisu intru atata, catu d. e. pe Prahov'a inainte s'au opritu preste 40 cara mari cu mai bine de un'a mie ctrie de marfa. Deligénulu de dumineca si altulu dupa acela s'au opritu in Campin'a, celu de aici s'a re'ntorsu in Predealu. Dela Sinai'a nainte e preste putintia a strabate. Déca guvernulu romanescu nu va pornoi catu mai curend'a seóte re a sateniloru invecinati cu unelte bune spre a delatura pedecela, mai alesu Ploiescii si capital'a voru suferi lipsa de mai multi articuli, carii érn'a toti trecu din piatile europene pe la noi.

Dels Satu lungu ni se spune, ca Draganu Sasu este inca totu inchisu si ca locuitorii sunt fôrte interesati a vedé resultatulu cercetariloru asupra acelu omu, despre care se vorbescu in tr'unu modu misteriosu, ca ar' fi invinuita chiaru de rebeliune, candu din contra altii ilu apara in totu adinsulu de asemenea pata, in catu ar' fi a cere se se faca in caus'a lui o interpelatiune dietala prin cativa deputati. Facase si interpelatiuni; numai apoi ar' urma cá se se mai adaoge si alte mai multe interpelatiuni mai totu de natur'a acestora. Decamdata ni se asigura, ca Draganu sasu neputendu 'si vedé de economi'a vitelor sale din Romani'a, pana acum inoa 'iaru fi peritu vreo dónesute de oi. De va fi vinovatu, vai de capulu lui, éra de nu? —

Memorialulu (Capetu.)

Ve incredintiamu Prea venerabile Parinte, ca la faim'a acestui casu nefastu a eruptu din pepturile nóstre strigatulu inocitu de cea mai profunda durere, admirandu totuodata martiriulu ce aveti a suferi Escelenti'a Vóstra, fara cá se ve induplecati de a ne face odata cunoscuta acestea suferintie si filoru Vostrii sufletesci, carii sunt siliti se afle despre asemenea calamitati dela cei de alte confesiuni, la care ierarchi'a si biseric'a nóstra ajunse a fi obiectu alu compatiimii, éra uneori si alu despretului.

Nu voimu a mai osteni luareaminte si spiritulu Escel. Vostre cu unu altu numeru mare de calamitati ale bisericeii nóstre privitôre la conditionea clerulu cea materiala, la dreptulu de patronatu, la starea cea mai trista a scololoru, la fondurile eclesiastice si scolastice, ci grabimu a ne supune rugamintea nóstra formulata in urmatôrele:

Escelenti'a Vóstra se binevoiti a conchiamu incau pe primaver'a anulu viitoru 1865 unu sinodu archidiecesanu constatoru dupa stravechi'a datina si praca din membrii alesi cu acelu scopu, cá acelasiu se se ocupe cu tôte afacerile bisericesci competitôre lui in puterea canónelor si a praosei stravechi observate in biseric'a nóstra gr. cat. in tôte timpurile, in care

au fostu ea usiorata si scutita de unulu séu altulu din jugurile despotice sub care a suferitu.

2. Mai incolo.

Se nu ve pregetati Escelenti'a Vóstra a indupleca si pe Preass. Episcopi sufragani ai Mitropoliei A. Iuliane, cá totu pe acelu timpu se chema cate unu sinodu diecesanu; pentruca se creáa Preast. Sale, cumca pre langa totu zelulu loru bisericescu pe care'lu desvólta, fara sinodu e preste putintia atatu a corege disciplin'a, catu si a regula dupa dorintia afacerile parochiiloru, ale preotiloru si ale scóleloru.

3. Ve mai rogamu éra si pe Escel. Vóstra, cá se nu ve pregetati a conchiama un'a conferintia consultativa constatóre din fruntasii poporului gr. cat. mirenu *).

Acea conferintia va trebui se aiba mai virtosu de scopu a complana mai multe diferentie aprige, care s'au escatu si pana acum intre cleru si poporu cu privire la dreptulu de patronatu, la averile si veniturile bisericelor parochiane, la fundarea si conservarea scóleloru populare, cum si la unele fonduri bisericesci si scolastice, care s'au facutu odinóra din contribuirile mireniloru. Se nu aluneca nimeni a crede, cumca afaceri de natur'a acestora voru fi in stare de a le regula definitivu si cu bunu rezultatu séu numai ordinariatele in consistoriale loru, séu si clerulu intrégu fara cointielegere cu mireni.

Art. XXIV din concordatu lovesce vechiulu dreptu electoralu exercitatu de poporu gr. cat. in toti seculii, dreptu in inima. Neunirea, cert'a si ur'a care se nascu de aici isi avura si pana acum efectele loru deplorabile. Poporulu mirenu din cele mai multe parochii se tiene cu tóte braciele de dreptulu seu de a'si alege elu pe parochulu, éra acésta o face cu cuventu, ca la noi adeveratulu patronu alu celoru mai multe parochii este in susu si poporulu; elu edifica si conserva bisericile, elu a datu pe unde a potutu portiunile canonice din mosiile sale, elu ingrijese si pentru alte venituri ale celoru mai multi parochii séu in bani séu in produse; elu prin urmare voiesce se'i si aléga. Cumca inse acestu dreptu de alegere trebuie se se reguleze dupa cerintiele timpului si ca diferentia existatóre in acestu punctu intre concordatu si pracs'a stravechia a nóstra trebuie se se complane cu orice pretiu, de acésta nu se mai póte indoi nimeni, carele cunósce in ce pusestiune critica se afla greco-catholicismulu din Ardélu impresuratu de alte confesiuni.

Totu acelea ratiuni se potu aduce la midilocu si in privintia venituriloru bisericesci provenitóre din pungile poporului, precum si in privintia scóleloru.

Clerulu n'are nici unu felu de potestate esecutiva spre a constringe pe poporu cá se dè si se platéca preste ceea ce s'a indatoratu elu de buna voia, clerulu prin urmare este constrinatu séu a negocia cu poporulu, séu a se retrage fara rezultatu, séu incercandu sile rele, a risca perderea lui, precum se intempla in casuri de acelea, in care parochulu i se impuse cu braicu armatu.

Éta inse, ca pre catu scimu noi, tóta partea cea luminata a poporului gr. cat. insufleta de spiritulu charitatii si alu pacei este gat'a de a se cointielege cu clerulu si a conlucra la o definitiva regulare a afaceriloru economice, fundationale si scolastice din totu coprinsulu provinciei archidiecesane Albe Iuliane. Ne place a crede, ca clerulu nostru nu va respinge man'a cea fratiésca a confratiloru sei mireni, ci va respinge mai virtosu insinuatiunile si sioptele celoru ómeni fanatici, carii au devenitu órbe instrumente ale absolutismulu strainu si carii conlucra, pentrucá cu midilóce stangace se ne submine chiaru existintia bisericéi nóstre.

Tari in acea credintia, cumca Escel. Vóstra nu veti lipsi a ne implini susu desvoltatele puncte de rogaminte cu atatu mai vertosu, ca in privintia starii de facia a bisericéi nóstre se adeverese cunoscutulu proverbu, periculum in mora, avemu onóre a fi

Ai Escelentiei Vóstre

Servi si fii in Cristosu preaplecati.

Sibiú Oct. 10 1864.

*) O asemenea conferintia era pe atunci mai virtosu denunciata de institutiune calvinésca; éta inse ca astadi se aduna trei sute membrii de confesiunea romane-catolica, in majoritatea loru mireni, cu scopu de a'si vedé de afacerile bisericesci si scolastice, si astadi asemenea adunare nu mai e calvinésca. —

Not'a impartasit.

Care a fostu sórtea acestui memorialc? Informandune in acestu respectu si mai bine decatu suntemu pana astadi nu vomu lipsi a informa si noi pe publicu mai alesu in timpul de facia, candu oateva cestiuni atatu relegióse intru intielesulu strinsu, catu si confesionali aduse in legamente fórté de aprópe cu altele sociali si nationali tienu nu numai pe locuitorii acestoru tiori, ci pe intreg'a societate européna in miscare si fermentatiune atatu de mare si ingreolata de urmari, in catu precum se mai observase si cu alta ocaziune, este curatu preste putintia, cá romanii si numai romanii se remana scutiti de injuriatiele acelorasi. Timpulu nostru este timpul reformelor. Nici unu poporu nu póte sta nemiscatu, nici remané surdu la vocea timpului nostru. Precum absolutismulu politicu perde neincetatu din puterea sa, intocma se va infrange si umili absolutismulu si pe terenulu bisericescu.

Pre candu scriemu aceste, primimu sciri din intrulu patriei, ca ómeni din clerulu si poporulu de confesiunea gr. resar. unita inaintéza barbatesce adrese catra capitulu si consistoriulu din Blasiu, prin care pretindu cá se se midilócesca catu mai curend'a conchiama a sinodului si a legerea mitropolitulu. Audimu ca la acelea miscari prea de lauda au luat parte si cativa protopopi. Si cum se nu ia ei cu totii, mai virtosu candu vedu cum romanocatholicii fara multa cersitoria de incuviintare se aduna la Alb'a in numeru de trei sute, éra reformatii sub presiedintia baronului Nicol. Vay formatii conferintie bisericesci in Pest'a si pe aiea. Vedi aceia scin ce insemna autonomia bisericésca. — —

Oratiunea lui Franciscu Deák,

tienuta in siedintia camerei dep. in Pest'a 14 Dec. la desbaterea generala despre primirea datoriiloru de statu *):

„Onorabil'a camera a deputatiloru! Nu se afla in vietia politica nici o situatiune mai grea decatu a legislatoiloru, candu acestia in practarea unei cestiuni de fórté mare importantia au devenitu la convingere, ca modulu de incongiurabilu alu acóloia e impregnatu cu grele sacrificia. Intr'un'a pusestiune cá ace sta ne aflamu acum noi la cestiunea datoriiloru de statu.

Acésta nu este numai o cestiune de bani, la care decida singurele cifre, aici nu e numai o cestiune pura de dreptu, la a carei resolvare servece de norma numai „Quid juris“, ci ea deodata e o cestiune atatu de practica, incatu candu s'ar desparti de catra intreg'a politica a terei, nu s'ar poté dejudécá in tóta chiaritatea si din fundamentu.

Déca luamu in privire singuru numai punctulu de stare juridicu, ne amu poté provocá simpleminte numai la principiulu constitutionalu, care se coprinde in legea sanctionata de domnitoriu, ca ad. considerandu pusestiunea constitutionalu a Ungariei, astfelu de datorii, ce se facura fara legale invoire a terei, pe dreptu nu o potu impovora. Mai incolo amu poté aduce inainte, cá sustinerea neviolata a constitutiunii nóstre éra o cestiune neincongiurabilu a urmarei pe tron, care e fundata in sanctiunea pragmatica si ca din punctulu acésta de vedere nimeni nu ne póte incarca cu asemenea sarcini, care s'au casinat fara infuintia nóstra constitutionalu, prin urmare noi amu poté simpleminte delaturá tóta cestiunea, finduca ea din punctulu dreptulu nicidecatu nu ne privesce. Déca vremu se pornimu numai din punctulu de vedere finantialu, atunci am poté dovedi cu cifre, ca marimea sarcinei apasatória ne impedece aventarea bune stari si a intereselor materiale ale patrii nóstre; ne amu poté pronuncia, ca numai atunci amu poté lua parte la depurarea datoriiloru de statu, candu ne ar' mai remané ceva prisos, dupa acoperirea necesitatiloru nóstre. (Se audimu verb'a verde dela intieptulu Ungariei. R.) Déca tóte aceste le amu poté dice si face fara daura si fara pericólu; déca prin unu atare conclusu simplu amu poté prava definitivu greutatea da-

*) Acésta oratiune ese cu multu mai importanta, decatu cá se nu o impartasimu si noi catu dupa textu catu in extractu bunisioru in care se se védia cá intr'un'a oglinda necesitatea invelii între Ungari'a si Austri'a, ceea ce numai din acésta cuventare se póte vedé in tóta lumin'a ei. E bine se o scia totu romanulu — Red.

toriiloru de statu de pre gutulu patriei nóstre, atunci ar' fi usioru a ne resolvá. Nu se póte concepe cu mintea ca s'ar afla cineva, care se vré si se cuteze a incarcá sarcine grele pre patri'a sa, déca n'ar fi silitu la acésta de necesitate si de motivele politice, care suntu cu multu mai grele decum e marimea sarcineloru, si óre se afla vreunulu, care nu s'ar bucurá, candu ar' poté usiora povalele cele grele ale poporului si inaintá bunastarea lui? (Aplause in centru.)

Totusi se mai afla inca cu totulu alte priviri, decum suntu cele ale dreptulu de statu si ale finantiloru, ad. privintiele politice, care taia in vietia, care in adeveru nu se potu lasa neconsiderate si care trebuie fórté seriosu cumpanite, pana a nu se face decideru. Chiaru in decursulu desbateriloru s'a desfasuratu in multe chipuri punctulu de vedere finantialu

Onorabil'a casa se mi concóda dara mie, cá se vorbescu despre motivele politice, pentruca chiaru aceste suntu, care me determinéza a primi proiectulu de lege ce ne sta de inainte. (Auditi, auditi!) Atingerea, cumca noi singuri numai din iubirea deaprópelu si din impartasire fratiésca ne amu arata aplicati a participá la datoriile de statu, n'are nici unu temeiu, pentruca noi bine soim, ca in politica nu decide simtimentalitatea; ci interesulu propriu, dar' onorabilu, e in prim'a linia decidoriu. (Aplausu!) Pentruca singuru acésta este punctulu celu mai potinte, punctulu de incópciare între unu poporu si între altulu, pentruca la o aliantia cá aceea, unde interesele faciese ale partiloru nu taia intr'un'a, acólo se intempla frecari nenumarate. (Aplause.)

Care a fostu caus'a, cea ce au silitu pre strabunii nostrii a chiama dinasti'a absburgica pre tronulu ungurescu si ai incredintia tronulu dupa dreptulu primogenitiei, si in fine ai estinde dreptulu de domnie chiaru si in linia femeiesca si asia a se lapeda de liber'a alegere a regelu pana candu se va stinge acésta casa de regenti?

Fara indoiéla, ca a fostu convingerea, cumca natiunea maghiara fara de unu sprijinu securu si tare nu este destoinia singura si ou singur'a sa potere a sustiené existintia terei si a poporului in contra poterei celei apasátore a dusmaniloru ei. (Aplause in centru.) Ei nu cautara numai unu regentu, ci si totudeodata unu sprijinu vertosu; inse finduca domnitorulu Austriei éra totudeodata si domnu la mai multe alte tiori, își facura calculu, cá sub acelasu principiu si in aparare comuna cu acelasu se se póta opune puterii dusmanului si se póta mantú patri'a.

Resultatulu justificá preapunerea. Dupa lupte indelungate, patri'a fú scapata si scopulu de capetsnia, pentru care se incheiase sanctiunea pragmatica, fú ajunsu. Acelesi temeiuri, care motivara pe naintasii nostri a cautá unu sprijinu tare pentru sustinerea existintiei politice a natiunii, aceleasi temeiuri, care i motivara la aliarea cea serbatoresce intarita prin sanctiunea pragmatica, mai sustau inca in mesura ne-debilitata. Turcii nu ne mai suntu periculosi si, precum credu eu, nici ne suntu dusmanosi. Dar' cea mai mare parte a poteriloru europene dispune preste o potere atatu de impuitoria, in catu Ungari'a fara o aliare strinsa si tare, nu s'ar poté sustiené cá statu de sene (e adeveru!). Sórtea a asediatu patri'a nóstra între poteri atatu de mari, incatu una ficare dintre ele, credindu ca le stamu in calea nisuintiloru si planuriloru loru, ne ar' curati de aici, candu amu fi redimati numai in poterile nóstre (fórté adeveratu!). Si déca aceste poteri mari s'ar inoier'a între sine, fia din ce cauza va fi atunci nu noi amu fi aceia, cari ar' decide despre sórtea nóstra si ar' inghiti séu bucatati patri'a nóstra. (Asia e!)

Déca dara e afara de tóta indoiéla, ca noi fara unu sprijinu tare, redimati numai in poterile nóstre, nu putemu sustá unde s'ar aflá o alta aliantia, care se ne dè unu sprijinu mai securu decatu aceea, la care se invoira inaintasii nostri in sanctiunea pragmatica, cu a carei ajutoriu sciuramu pana acum a ne aperá patri'a in contra ver-carui dusmanu? (Aplausu in centru.) Unde aflamu natiuni, caroru se le fia aliarea cu noi atatu de importanta, atatu de necesaria, precum ne e nóae a loru (dreptu! fórté bine.)

Déca ne aliamu cu o potere mare, credim ca patriei nóstre i ar' amenintia pericululu de contopire intr'ensu. Se contemplanu starea

presenta a Europei, se companim totu ce se intempla numai mai deunade, si trebuie se pricepem, ca frica acésta nu e tocma nefundata (asia e!). Er' déca am vré a incheia o aliantia cu unulu dintre vecinii nostri mai mici orientali, din causa ca tier'a nostra e mica si interesele care se crutiseza intre olalta sunt numeroase, vomu cadé **CU** aliatulu nostru in astfelu de inourcaturi si certe, incatu ele aru paraliza puterea acestei aliantie. (Aplausu viu in centru.)

Dorireasiu din tota anim'a, candu aceste tieri vecine aru fi in stare asi sustiené libertatea loru constitutionala, ca se si póta desvoltá cu priintia vietí'a loru de statu, si niciodata n'asiu incuviinti'a o politica, care ar' vré ale impedece in acésta; ma candu ouventulu meu ar' avé catu de pucina influentia, nu m'asiu indoi alu redica in contra orioaroru nisuintie de aneasare (aplause sgomotoase), pentruca leasiu tiené din partea Ungariei nedrepte, strioatióse ma chiaru si periculóse (aplausu viu). Eu sum convinsu despre aceea, ca Ungari'a niciodata nu póte urma o politica óa acésta, niciodata nu póte se o urmeze (aplausu). Inse tocmai de acea ca vremu se tienemu cu ei vecinia si amicitia buna, nu dorescu, cá aliantí'a, in care stamtu oatra liberele popóre ale Austriei, se fia atatu de angusta, incatu se nu ne potemu dá ajutorulu de lipsa unii la altii, atatu pentru ecistinti'a nostra catu si pentru a loru, o aliantia, care contrastele interese le-ar' poté alterá intr'atatu, incatu priu acea s'ar conturbá si intielegerea amicala.

Tóte acestea nu le aduc pentru aceea inainte, cá cum asi crede, cá s'ar poté afía in cas'a acésta vreunu membru, care s'ar incordá a atacá sanctiunea pragmatica, séu a o desface; eu sciu, ca oblegamintea de cetatiani a fiacaruia este a respectá aliantí'a acésta serbatoréscá, pentruca este un'a dintre legile fundamentale ale constitutiunii nóstre; cu tóte aceste diet'a nu pertractéza acum sanctiunea pragmatica, ci numai consultarile ei se misca pre bazea aceleiasi. Aceste tóte le pomenescu numai din acelu temeiu, cá se desgolescu tóte cauzele, in puterea caror'a aliantí'a asediata pe sanctiunea pragmatica nu numai de aceea o dorescu a se sustiené neangustata, pentruca imperitésa legea, ci pentruca suntu convinsu in cele mai din laintru ale sufletulu meu, cumca numai acésta ne da posibilitatea a ne asigura interesele patriei nóstre si sustarea ei politica (aplausu indelungatu si viu in centru).

Cine respectéza sanctiunea pragmatica numai, pentruca nu vré a violá legea, a carei ruptura violenta ce e dreptu nu dorescu in fapta a o midiloci, dar' nu tiene ca ea ar' fi prejudiciósa pentru interesele patriei nóstre, fiindca crede, ca e mai avantajíosa o alta orecare aliantia; acel'a cu buna séma nu si va implini obligamintile de cetatiani preste linea de demarcatione a legéi, acel'a niciodata nu va simti in sine aplecare a aduce sacrificia de insemnatate.

Totusi cine e de parere, cumca insasi sanctiunea pragmatica e atatu de importanta si necesaria pentru asecurarea ecistintiei nóstre politice, precum fú ea in timpulu candu s'a incheiatu, cine crede mai incolo, cumca si candu ar' fi ertatu, totusi ar' fi periculosu a schimbá aliantí'a adusa de sanctiunea pragmatica cu un'a alt'a, acel'a ar' trebui se astepte, cá se corespundia aliantiei acesteia in tóta estinderea ei si atunci, candu ar' fi silitu a aduce sacrificia spre scopulu acésta.

Noi ne-amu aliatu pentru aperare imprumutata si comuna, noi ne-amu aliatu cá se servim unulu altuia de sprijinu securu; déca dara vremu cu seriozitate a ajunge tient'á acésta, atunci nu putemu lasa neconsideratu principulu, care avemu alu pronunciá in prim'a adresa a dietei nóstre: cumca ad. nóue, cari tienemu tare de punctele sanctiunii pragmatice, ne e imposibilu, cá se voimtu a midiloci, cá scopulu ei celu de capatenia, securitatea imprumutata, se remana neajunsu, e imposibilu se voimtu, cá sprijinulu acel'a, care ni'lu imbiamu unulu altuia si'lu castigam unii dela altii, se inceteze de a mai durá.

Mai incolo dice, ca sum'a datoriiiloru de statu e atatu de mare, incatu déca n'aru vré si Ungari'a a lua parte amesurata puteriloru sale, tierile ereditarie n'aru fi in stare singure a purtá aceste sarcini, si daun'a ar' fi totu a Ungariei, pentruca slabindose tierile ereditarie prin apasarea sarcineloru, nu pota dá spre apararea

comuna acelu sprijinu, pe care aru avé alu astepatá dela densesle dupa sanctiunea pragmatica, si ceea ce amu ougetá ca castigam cu usurarea dela datorii de statu, amu perde cu ne-deajuns'a aperare, care ar' periolitá tier'a!

„Ast'a este o privintia politioa, pe care tienem de lipsa a o accentuá asia: „In timpulu nostru, candu iutimea comunicatiunii inaltia atatu de tare comerziulu, candu iutimea acésta influentiéza o multieme nemarginita de interese private si generale, candu banulu e o mai mare putere, decatu a fostu elu vreodata, intru unu timpulu óa acésta creditulu e conditiunea cea necesaria nu numai a comerziulu, ci si a vietiei de statu; intr'unu timpulu in care fia celovitura, de care se atinge lumea fiaantiara intr'unu stata, se latiesce cu iutiéla nespusa chiaru si in tierile cele mai departate, inspaimentéza mas'a intereselor violate, pentru a caroru aparare nu numai singuratici, ci si statele intregi se aliasa, intr'unu timpulu óa acésta e preste putintia, óa acele 3000 de milióne, care le datoréza Austri'a, deodata se se stérge din averea popóreloru din Europ'a, si déca noi casinamulu levitur'á acésta prin renitenti'a nóstra, de altu felu indreptatita dar' nu si ecuitabila aeu déca noi o provocam, atunci interitam interesele violate ale intregi Europe in contra nóstra atatu cele ale particulariloru, catu si cele ale statelor. (Dar' óre candu s'ar intempla vreunu bancrotu r.)

Noi inse tocmai in impregiurarile de facia avemu trebuintia de sprijinulu opiniunii publice a Europei si amu fi perduti, candu opiniunea publica s'ar intoroe in contra nóstra. Se potu afía barbati de statu, cari nu dorescu invoieala totala a relatiuniloru nóstre oatra Austri'a, cu buna seama nu pentru aceea, pentrucá Ungari'a se devina tare si mare, ci pentrucá Austri'a din causa imparechiariloru interne se remana debilitata; inse chiaru acesti barbati de statu, fiindca in puterea constitutiunii nóstre dupa dreptu nu suntemu obligati a plati detoriile de statu austriace, nu ne ar' sprijini intru aceea cá se nu le si platim si nu ne aru pré da invoieala la aceea, óa detoriile acestea se remana mai bine ne platite (asia e!) Ac'osta e a dóua privintia politica, care dupa parerea mea trebuie se o luam in consideratiune.

(Va urma.)

In Caus'a nationalitatiloru.

Milan Manoylovits dede o propunere de decisiune subscrisa de 32 de deputati, provitória la cestiunea nationalitatiloru, care e de cuprinsulu urmatóriu:

„Ori catu de divergente se fia opiniunile ce domnescu in privintia importantiei cestiunii nationalitatiloru totusi e lucru facticu, ca cestiunea de nationalitate se tiene de cestiunile cele mai ardiétore a le Europei, si cumca acésta cu deosebire in patri'a nóstra se face cestiune de viatia, dovedescu conclusele referitóre la acésta si apromisiunile dietelor din 1848—9 1861 si 1865—7 date préserbatoresce.

Considerandu dara, ca una din cauzele tristelor evenimente de 1848—9 stá intr'aceea, ca cestiunea acésta nu era resolvata si cumca esecutarea concluseru facute in 29. Septembrie 1849 in Szegedinu fara impedece prin evenimentele supervenite;

considerandu mai incolo, ca ordinatiunile aole care se emisera prin provisorulu intratu in viatia in 20. Octobru 1860 in privintia unui ramu alu acestei cestiuni, adeca a cauzei limbiloru, nu suntu multiamitóre si se esecutara numai in parte;

considerandu, ca diet'a din 1861 au recunoscutu nunumai ecistinti'a ei si importantia si urgentia acestei cestiuni, si in urm'a acesteia in prim'a sa adresa dechiará, ca e gata a asecura priu lege pretensiunile nationale ale cetatianiloru de alta nationalitate pe temeulu egalitatii de dreptu si dieta cu privire la acestu obiectu a emisu si o comisiune, care dede dietei elaboratulu;

considerandu, ca diet'a nu putu pune sub pertractare reportulu comisiunii de susu privitóriu la obiectulu acesta, pentru ca se desfacu;

considerandu, ca diet'a presenta in adresele sale apromise, ca va pune cestiunea acésta in resolvare pe bazea dreptatii si a fratietatii si spre scopulu acesta in decursulu primei sale decisiuni a exmisu o comisiune;

considerandu, ca la intrebarea facuta oatra min. intr'o siedintia de a dóua sesiune prin

deput. Paul Nyáry, cá presiedinte subcomitetulu de nationalitati, ministerulu dechiará, ca nu dorescu, cá comisiunea exmisa in causa nationalitatiloru sa-si ourme activitatea;

considerandu, ca in 26. Juniu a. c. candu subcomitetulu isi dede inleintru elaboratulu seu, comisiunea prin conolusu s'a avizatu, cá iadaface cas'a reprezentantiloru, dupa amanare, se va readuna se se astérna indata propunerea privitória la causa acésta dietei spre pertractare;

considerandu, ca min. la interpelatiunea dep. Fr. Deák dechiará, cumca avea de ougetu a aduce in causa acésta insusi elu in periód'a sesiunii trecute unu proiectu de lege, si ca totusi vrea a astepa dupa elaboratulu comisiunii;

considerandu, ca min. presiedinte la inceputulu perioedei sesiunii acestia isi dede dechiaratiunea ca numai cu imprumutulu pentru drumulu de feru si cu cele 3 proiecte de lege pentru invoieala vré se se abata dela decisiunea din 26. Juniu si totusi in mani'a acestora din partea minist. sau propuseu inca mai multe alte proiecte de legi la pertractare, importantia caroru nu e a se pune la indoiala inse urgentia loru in asemanare cu causa nationalitatiloru nu o putemu recunósce;

considerandu, ca marele opu alu invoielei presente pana atuncea nu va fi finitu, pana candu cestiunea de viatia a patriei nóstre nu va fi aflatu resolvarea sa odihnitóre si in fine;

considerandu, ca resolvarea cu temeiu a cestiunii acestia diace in interesulu deosebitu alu patriei nóstre, fiindca de aci din multiamirea deosebitelor nationalitati depinde zelulu loru intru implinirea oblegamintelor catra patria si parabilitatea la sacrificia;

in urma taturoru acestora subscrisii spre a ne implini obligamintea, care o simtimu in noi atatu catra patria, catu si catra propriile nóstre nationalitati, facemu urmatóriu'a

propunere de decidero

Cas'a deput. se avizeze comisiunea esmisa in cauzele nationalitatiloru, cá se-si continue elaboratulu si selu dè in laintru, deodata cu reportulu seu, neamanatu pana in finea lui Januariu 1868.

Pest'a 19. Dec. 1867. Petru Csernovits, Andreiu Mocioni, Adolfu Dobrzansky, Antoniu Mocioni, Emilu Manojlovits, Constantinu Pappalvi, Milos Dimitrievits, Vincentiu Babesi, Aloisiu Vladu, Georgiu Ivackovits, Andreiu Medanu, Florianu Varga, Alesandru Bohatielu, Emanuelu Gozsdu, Joane Puscaru, Sigismundu Pap, Matheiu Pap, Georgiu Mocioni, Simionu Balomiri, Joan Tulbas, Joan Balomiri, Aureliu Maniu, Alesandru Romanu, Alesandru Mocioni, Josifu Hodosiu, Joan Moldovanu, Stefanu Branovaczky, Petru Mihályi, Ivan Justh, Stefanu Marcu, Alesandru Nicolita.

Dupa acésta dechiará Somssich, ca comis nation. lucra si e gat'a cu reportulu, inse nu afía cu cale alu da in leintru, vediendu, ca cas'a e ocupata cu alte cauze multu importante, inse lu va asterne in septemanele viitórie.

AUSTRIA INFER. Vien'a 22. Decembre. Consemnatiunea persónelor pentru ministeriu oislaitanu e completa, lipsesce numai denumirea, care se astépta cu sanctionarea constitutiunii revedute si a invoiei.

„Presei“ se scrie dela Lemberg, ca ministerulu de resbelu e demandatu completarea regimentelor garnisonante in Galici'a si redicarea bataliónelor a 5-le, ce numai in timpuri de resmirtie se facea. (P. L.) — In cas'a de susu se primi unu adasulu la tractatulu de comerziu, cá se se provóce regimulu a se invoie cu Ungari'a constitutionalmente in privintia liberei migrari, egalei indreptatii si sprijinirea administratiunii dreptatii in ambele parti. Intocma se modificá si § 5 despre gavanti'a pentru notele de statu de 312 resp. 400 mil., cá se fia solidaria pentru ambele parti, acea ce s'a primitu si in Pesta.

ROMANIA. (Vocea unui patriotu binesimitoriu). In midiloculu luptelor ferbinti electorali care domnescu in Romani'a, dn. G. Sionu cunoscutu poetu genialu si totuodata scrutatoriu in istoria descrie starea tierii in cateva pasage atatu de dreptu, atatu de curatu si invederatu, in catu nu ne putemu conteni cá se nu o reproducemu si noi. Eca ce dice dn. Sionu:

Catre alegatorii distr. Ialomitia.

In terele unde se exercita vietia constitutionale, la timpul alegerilor, alegatorii sunt datori a espune séu profesiunea lor de credintia, daca se propunú cá candidati, séu consiliile lor, deca se intereséza de binele publicu.

Patronu de acésta datoriu, viu a vorbi colegilor mei cu inim'a omului care 'si iubese patria, cu judecat'a omului ce are familia si proprietate in téra. Declaru inse ca nu viu cu intentiune de a me propunú ca candidatú; patriotismulu meu nu se urca pana la aseminea ambitiune; amu de credintia ca unu omu pôte se fia oncratu si onorabila si fara se fia deputatu: afara de acésta Romani'a este destulu de bogata in ómeni pentru ca se graséscu barbati mai ca pabili pôte de oatu mine spre a implini unu sacerdotiu atatu de mare in representatiunea nationale.

Cá unulu care amu statu simplu spectatoru la state comotiuni politice; ca unulu care cu sange rece amu reflectatu asupra evenimentelor cari s'au succedatu si asupra miseriloru ce rodu inca tiéra n'óstra, viu a ma incerca sa luminezu, pre catu voiu putea, pe colegii mei alegatori; daca imitezú putinu pe apostolulu Pavel, care adresa de departe epistolele sale catre Corinteni, o facu in sperantia ca voiu fi mai bine intielesu.

Mai antaiu, ve consultu, o Ialomitieni! nu va luati dupa gazetele din orasie. Gazetele in genere, suntú espresiunea ómenilor ambitiosi, ce oata se ajunga la putere: pentru acésta e t'óta c'ert'a dintre ele; chiar acele ce suntú mai oneste, candu ve voru spune cá vorbescu numai de principia, mintu fara de voie. Ele voru se imparta tiéra acumu in doue tabere: in liberali si reactionari, in Albi si Rosi, in boeri si ciocoi. Unele diu ca Boerii suntú manatori de libertati si de popóre, altele ca liberalii suntú manatori de bani publici si de patria. In asemenea tina de injuria se vedu tiriti cu variatiune persóne si nume venerate, care au facutu mari servitii terei, cari au capatitati, necontestate si inimi generóse. Dar' voiu provinciali cari compuneti majoritatea terei, cari represintanti agricultura, adeca avutia pamentului; comerciulu, industria, voi, cari sunteti sufletulu si vietia nationei! voiu, ce aveti de a imparti cu asemenea teo.ii? ce aveti a alege din asemenea divisiuni? Nimica! de ve veti bate capulu a le lamuri si a le analiza, veti remanea victima ametiei si a nesciintiei.

Cata se cunósceti starea actuale a terei? se ve apunu in scurtu camu o vediu eu.

Avemu unu Domnu tramisu de Dumnedieu pentru consolidarea nationei n'óstre; dar tronulu seu nu este anca bine sustinutu de bratiile n'óstre; virtutile lui anca nu suntú indestulu cunoscuté poporulu nostru.

Avemu o constitutiune pe basi largi de libertate, garantata prin juramentulu celui mai lealu Domnitoru. Dar' acésta constitutiune anca nu este pe deplin desvoltata prin legi speciale.

Avemu o administatiune, dar' acésta anca nu e destulu de desvoltata, in catu se ne presinte in faptu libertatile ce constitutiunea ce le da in principiu. Anomalii diverse suntú la ordinea dilei de delegatu; de lamuritu si de regulatu.

Avemu o magistratura si codici de dreptu prea bune; dar' justitia suferé, judecatorii au prestigiulu de a fi instrumentele autoritatii guvernamentale, fiindu ca se numecu si se schimba dupe placulu ministrului, si independintia lorú nu este asigurata prin o lege de inamovibilitate.

Avemu unu serviciu financiaru; dar' datorii grele apasa tesaurulu publicu si unu chaosu ara margine domina in comptabilitate; si fara unu controlu mai severu, fara o basa mai consciincioasa in privirea cheltueleuru, fara o sistema mai rationally in privirea creatiunilor de venituri mergemu spre o ruina mare: Salinele, vamile, dominiile statului, suntú espuse a se vinde de strosini intru plat'a datorieloru n'óstre catre densii.

Avemu institutiuni diverse: scóle, biserici, pitale; dar' t'óte langedescu in pirotéla; t'óte mergu spre ruina; t'óte au nevoia de imbunatiri, t'óte reclama a fi impinse pe calea progresului.

Avemu o armata, dar' lips'a de capacitati in

oficieri superiori, lipsa de disciplina, spiritulu de intriga, favoritismulu, au redus'o la starea unui corpu inertu, debilu si nefolositoru terei.

Avemu unu dreptu publicu in fati'a puterilorú si a popóreloru straine, dar' natiunea n'óstra anca nu are unu prestigiú consolidatu: prin iurisdictione consulara, prin afacerea monastirilorú inchinate, prin poste straine si alto, suferimu inca umilirea popóreloru cucerite si fara nume in hor'a europeana.

Avemu o tiéra dotata de natura cu t'óte darurile cari potú se faca prosperitatea unui poporu; dar' ea nu are nici riuri navigabile, nici drumuri de feru, nici siosele, nici cali vicinale; t'ieri multu mai serace si mai barbare, suntú mai inaintate in imbunatatiri materiale.

Dupa acestu tablou, suntú datoru a ve lamuri ca positiunea Ministeriului actualu in fatia cu tiéra e cu totul transitoria. Majoritatea camerei viitóre este chiamata a forma ministeriulu definitivu ce urméza a se ocupa seriosu de destinatele Romaniei. Vocea adeverata a patriei acolo are a se audi.

Asia dar in numele Patriei, pe care 'mi place a crede ca totu Romanulu o iubese; in numele viitorului care urméza a garanta interesele, onóra si esistintia urmasiloru nostri, ve conjuru, o iubiti alegatori!

Desbracati-ve de ori-ce pasiuni de partite; Uitati trecutul cu t'óte miseriele lui; Radicati-ve mai presu de ori-ce interese egoistice:

Lasati la o parte orice afectiuni de amioitie si de consideratiuni individuale:

Nu faceti distinctiuni intre ómeni dupe colorile cu care suntú calificati de penele pasionate;

Si intrunitive voturile asupra candidatiloru ce veti crede ca intrunescu calitatile urmatóre:

10. Ómeni cari au probatu cu fapte iar' nu numai cu siopte séu cu discoursuri patriotismulu lorú;

20. Barbati cari se cunóscu interesele terei, istoria ei, legile si suferintiele ei, si cari se fia in stare cu cuventulu séu cu condeulu se lupte in parlamentu cu ómeni ambitiosi si setosi de putere;

30. Ómeni cunoscuti prin probitate, si cari se nu se lase a se corumpe de promisiuni séu de interese mechine;

40. Ómeni cu caracteru, cari se nu se mla dia dupe amenintari sau favore.

50. Ómeni cari se siba in suflete mandria nationale si in inima dorulu marirei si intaririi Romaniei;

60. Ómeni inteliginti, cari se siba convictiunile lorú proprie, dogmele si credintiele lorú nesramutate.

Nu mai astufelu, o iubiti alegatori! vomu forma o adunare care se stabiléscu in tiér'a n'óstra domnirea unui guvernú stabilu, fara de care vomu merge din réu in mai réu, din ruina in ruina.

Dieu sa ajute cá cuvintele mele se fia ascultate si intielese!

1867, Noembre 23.

G. Sion.

Acésta epistolia dn. G. Sionu o scrisé catra alegatori din calatori'a sa catra Genev'a in Elveti'a candu trecú pela Ploiesci si Brasiovu inainte.

O natiune ce'si face ilusii si traiesce numai in fantasia (precum natiunile magyiar'a, polon'a, moldova-romanesca) niciodata nu se va buours de libertatea dreptu intieléscu, si totdeanuna va fi numai unélt'a altui poporu. Eca scopulu dlui Sionu: a face pe romani cá se nu mai traiescu in fantasii, ci se descinda la viati'a practica si se se apuce de lucrú.

Cronica esterna.

Din afara: Conferinti'a s'a pusú deolature „Invalidulu Rusescu“ invinuesce pe Franci'a, ca s'a unitu cu Austri'a, in contra latirei Prusiei in Germani'a si in osus'a orientale, si dice, ca o pace cá acésta inarmatsé se prefaca in resbelu.

In Itali'a min. Menabri'a si a datu demisiunea pentrucu camer'a nu primi trecerea la ordinea dilei preste caus'a cu Rom'a, cum o primi elu la propunerea a 5 deputati.

Din Greci'a se scrie, ca regin'a Olga a tramisu cu spesele sale trei nai rusesci incarcate cu munitiuni si provisiuni in ajutoru Candiei.

Presenturi si jucarii

de

Nascerea Domnului si de anu nou

se alla in mare asortimentu si cu pretiu catu se pôte de moderatu in Negotiulu de Galanteria, porcelaneria, sticlaria si marchitania alu subscriului, care singuru l'au alesu din cele mai renumite fabricé numai din Austria, ci si din Franci'a, Angli'a si Prusi'a; recomandu deci aceste on. publicu amatoriu rogandulu a me onora cu concursulu séu. Comandele Dlor. orcandu cu céa mai mari esactitate se voru indeplini.

Joane Persolu,
negotiatoriu in Brasiovu, strat'a
caldarariloru.

1-2

Cancelaria advocatiale.

Subscriulu are onóre a incunosciintia pe onoratulu publicu, cumca 'si a inceputu activitatea sa de avocatulu in Brasiovu. Cancelari'a sa se afla in strad'a Schieiloru Nr. 140, si se róga a fi onoratu cu incredere, promitendu din partesi cea mai prompta, acurata si diliginta ingrijire de orce afaceri concrediute.

Iosifu Puscariu,
advocatu.

3-3

Presenturi de Nascerea Domnului si de anulu nou.

Cu onóre subscriii recomanda onoratulu publicu depositulu lorú bine provediutu cu marfuri de

Sticlaria, porcelanu, galanteria, parfumeria si jocarie de copii.

Osteninduse in persóna la cele mai mari piatie din Vien'a, Prag'a si-au castigatu cele mai frumoése sorturi si specii si cu deosebire din piati'a Parisului, piati'a universului, au midilocitu deadreptulu cele mai fine parfumeria si se róga se siba onóre de celu mai numerosu concursu. Increderea publica o voru sci aprecia prin servire prompta, solida si cu pretiuri modeste.

Cu t'óta onóra
Malcher et Wächter,
(tergulu graului, cas'a lui Dr. Beldi.)

2-3

Cursurile la bursa in 28. Dec. 1867 sta asia:

Galbini imperatesci	—	—	5 fl. 78 1/2 cr. v.
Augsburg	—	—	119 " 50 "
London	—	—	121 " 75 "
Imprumutulu nationalu	—	—	64 " 10 "
Obligatiile metalice vechi de 5 %	—	—	54 " 60 "
Actiile bancului	—	—	669 " — "
" creditului	—	—	181 " 40 "

Obligatiile transilvane ale desarcinarii pamentului in 18. Dec. 1867:

Bani 80-80 — Marfa 81 20.

Catra On. Cititori.

S'nu implinitu treidieci de ani de candu diurnalulu acesta privighiaza di si nópte pe lunga poporulu nostru romanu, intindiendu cate o radia de lumina in timpi normali si abnormali intru lupt'a cu intuereculu si cu fiii acestuia. Cá unu soldatu decisu sta si astadi la disputiunea intereselor patriei si ale natiunei romane totu cu aceeasi resolutiune pentru binele viitorului.

Una parte din lupt'a pentru drepturile constitutionale ale natiunei cade si pe umeri nostri; neci ca ne vomu retrage din ordine; in se imperatiivele trebuinte diurnalistice ne mai indrépta vocea seriósa catra natiune, cá lasandu la o parte orce indiferentismu, se ne damu concursulu toti intru t'óte si anumitu si intru sprijinirea — organulu acestuia de publicitate, care sta in soldulu natiunei romane. Toti din t'óte partile sunt dar' chiamati a ne sprijini — cu concursu atatu materialu — catu si cu fetulu ingenialoru si alu intielegintii celei mature; ca timpulu ne dictéza: unirea poteriloru la orce intreprindere, déca vremu cá se prospereze. —

Cu Nrele. viit. se inchide anulu si numai la noii dd. prenumeranti se va tranite Gazeta; deci ve rogamu, cá se grabiti cu innoirea prenumerarii. —